

Až se vrátím domů - Štáhlavský, Jindřich

F Bb
Ona byla tak milá,
Bb Gmi
smála se ráda
F Dmi
já jsem s ní omlád
Gmi Bb C
o hezkejch pár let
F
žít bylo krásný
Bb Gmi F
a přálo nám štěstí
Dmi
až na toho chlapa
C F
co změnil můj svět.

R: Když soudce mi říkal:
vy zabil jste muže,
já pochopil rázem,
že na dno jsem kles.
Kde jsou tvý vlasy,
kde je tvá kůže,
kde je tvá láska,
kde já jsem dnes?

Je nás tu hodně,
stýskání bolí,
je nás tu hodně,
přece jsem sám.
Hlasím se číslem,
teď nemám jméno
a ty jsi jediná,
kterou snad mám.

R: Když soudce..

Teď každej tvůj dopis
voní tou lípou,
co na dvoře máme,
kde moh' jsem tě hřát,
přiznám se, žárlím,
i když mi píšeš,
že budeš mi věrná,
že nemám se bát.

R: Když soudce...

Až vrátím se domů
za dlouhý léta,
políbím hlínu,
kde jsem tak rád
hladil tvý vlasy
jak koňskou hřívu
a v náruči moji
pak zas budeš spát.

R: Když soudce...